



Dokument zasedanja

B9-0329/2021

7.6.2021

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavi podpredsednika Komisije/visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko

v skladu s členom 132(2) Poslovnika

o razmerah v Afganistanu
(2021/2712(RSP))

**Anna Fotyga, Raffaele Fitto, Assita Kanko, Valdemar Tomaševski,
Jadwiga Wiśniewska, Carlo Fidanza, Elżbieta Kruk, Ryszard Czarnecki,
Angel Džambazki (Angel Dzhambazki), Bogdan Rzońca, Adam Bielan**
v imenu skupine ECR

B9-0329/2021

**Resolucija Evropskega parlamenta o razmerah v Afganistanu
(2021/2712(RSP))**

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter Mednarodnega pakta o državljskih in političnih pravicah,
 - ob upoštevanju Splošne deklaracije človekovih pravic, katere pogodbenica je Islamska republika Afganistan,
 - ob upoštevanju Ženevske konvencije o zaščiti civilnih oseb v času vojne,
 - ob upoštevanju Sporazuma o sodelovanju za partnerstvo in razvoj med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Islamsko republiko Afganistan na drugi strani,
 - ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Afganistanu, zlasti tiste z dne 13. marca 2019 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Unije, Sporazuma o sodelovanju za partnerstvo in razvoj med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Islamsko republiko Afganistan na drugi strani¹,
 - ob upoštevanju sporočila posebnih odposlancev in posebnih predstavnikov Evropske unije, Francije, Nemčije, Italije, zveze Nato, Norveške, Združenega kraljestva in Združenih držav Amerike z dne 7. maja 2021 o afganistanskem mirovnem procesu,
 - ob upoštevanju večletnega okvirnega programa za Afganistan za obdobje 2014–2020 znotraj instrumenta Unije za razvojno sodelovanje,
 - ob upoštevanju konference o Afganistanu leta 2020 v Ženevi,
 - ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja OZN z dne 10. septembra 2018 o razmerah v Afganistanu in njihovih posledicah za mednarodni mir in varnost,
 - ob upoštevanju dogovora o skupnih nadaljnjih ukrepih EU in Afganistana glede migracijskih vprašanj,
 - ob upoštevanju resolucij varnostnega sveta OZN št. 2210 (2015) in št. 2344 (2017), mandata misije pomoči OZN v Afganistanu (UNAMA) in resolucije varnostnega sveta OZN št. 2513 (2020),
 - ob upoštevanju člena 132(2) Poslovnika,
- A. ker so ZDA in talibani februarja 2020 podpisali sporazum, ki je utrl pot prvim neposrednim pogovorom med talibani in predstavniki afganistanske republike od leta

¹ UL C 23, 21.1.2021, str. 270.

2001;

- B. ker so ZDA 14. aprila 2021 uradno objavile načrte za končanje svoje vojaške prisotnosti v Afganistanu in naj bi do septembra, kar bo sovpadalo z 20. obletnico terorističnih napadov leta 2001, iz države umaknile še preostalih 2000 vojakov;
- C. ker se je zveza Nato po napadih 11. septembra sklicevala na 5. člen svoje ustanovne pogodbe, kar je edinkrat, da se je sklicevala na svojo kolektivno obrambo, in zdaj, 20 let pozneje, se države zaveznice pridružujejo odločitvi, da umaknejo svoje sile in svoja prizadevanja usmerijo v krepitev zmogljivosti in podporo razvoju afganistanskih sil;
- D. ker so se v zameno talibani zavezali, da bodo terorističnim skupinam preperečili uporabo ozemlja, ki je pod njihovim nadzorom, ter da bodo začeli pogajanja z afganistansko vlado;
- E. ker so varnostne razmere po vsej državi še vedno zaskrbljujoče, z visoko stopnjo nasilja nad civilisti in afganistanskimi varnostnimi silami, čeprav talibani ne napadajo več sil ZDA;
- F. ker je k dodatnemu poslabšanju varnostnih razmer bistveno prispevala teroristična grožnja skupine, znane kot Islamska država province Horasan (IS-KP), ki je povezana z Daišem;
- G. ker je afganistanska politična enotnost še vedno nestabilna, saj talibani Afganistancem ne zagotavljajo, da bo njihovo ravnanje z njimi kaj drugačno od skrajnih omejitev, ki so jih nasilno uveljavili v 90. letih 20. stoletja;
- H. ker je covid-19 prinesel še humanitarne in gospodarske težave poleg že sicer hude revščine, neustrezne prehranske varnosti in podnebne ranljivosti;
- I. ker sporazum o sodelovanju za partnerstvo in razvoj odraža načela in pogoje, na katerih bo temeljilo prihodnje partnerstvo med EU in Afganistanom, vključno s klavzulami o človekovih pravicah, neširjenju orožja za množično uničevanje, pravosodju in pravni državi in vključno z bojem proti organiziranemu kriminalu, pranju denarja in boju proti drogam;
- J. ker so Evropska unija in njene države članice od leta 2002 skupaj največji mednarodni donator Afganistana ter državi in prebivalcem zagotavljajo 17,2 milijarde EUR razvojne in humanitarne pomoči; ker afganistansko gospodarstvo še vedno pestijo številni izzivi, kot so korupcija, nezadostno pobiranje davkov, slaba infrastruktura in prepočasno ustvarjanje delovnih mest; ker je bil sedanji večletni okvirni program zasnovan tako, da zagotavlja največjo prožnost ter upošteva sprotne in prihodnje izzive, glede na razmere pa ga bo mogoče tudi prekiniti ali preusmeriti dejavnosti;
- K. ker mnoge države članice EU, partnerice zveze NATO in države zaveznice že od leta 2001 prispevajo k stabilizaciji in razvoju Afganistana s svojimi vojaškimi in civilnimi enotami, pri tem pa so utrpele več žrtev in izgub; ker je stabilen in neodvisen Afganistan, ki bo lahko skrbel zase in ne bo nudil zatočišča terorističnim skupinam, še vedno med bistvenimi varnostnimi interesi EU, zveze NATO in držav članic;

- L. ker je v Iranu in Pakistanu 2,5 milijona registriranih beguncev ter med 2 in 3 milijoni Afganistancev brez dokumentov; ker je v Afganistanu več kot 2 milijona notranje razseljenih oseb, pri čemer jih je bilo v letu 2018 razseljenih 300.000; ker veliko teh ljudi trpi zaradi neustrezne prehranske varnosti, neustreznega zatočišča, nezadostnega dostopa do sanitarnih in zdravstvenih objektov ter pomanjkanja zaščite, in ker so številni med njimi otroci, razvrščeni kot posebej izpostavljeni tveganju za delo otrok, spolno zlorabo ali potencialno novačenje za kriminalne združbe in teroristične skupine;
- M. ker je bilo od začetka leta 2018 iz Irana v Afganistan vrnjenih ali deportiranih več kot 450.000 Afganistancev; ker je pakistanska vlada napovedala, da se bo moralo več kot 1,7 milijona afganistanskih beguncev, registriranih v državi, prisilno vrniti v Afganistan;
- N. ker po podatkih OZN korupcija v Afganistanu ogroža legitimnost države, resno ogroža dobro upravljanje in trajnostni razvoj ter preprečuje nastanek realnega gospodarstva;
1. ostaja zavezan izvajanju vključujočega mirovnega procesa pod vodstvom in pristojnostjo Afganistana, ki bo vodil v pravičen, celovit in trajen mir ter se bo odzival na potrebe in skrbi vseh Afganistancev; v zvezi s tem poziva k pospežitvi mirovnih pogajanj in pogovorov ter k nadaljnji podpori afganistanski vladi pri prizadevanjih za izgradnjo varne in stabilne prihodnosti za prebivalce Afganistana s sprejetjem pomembnih reform za izboljšanje upravljanja in pravne države, boj proti terorizmu in ekstremizmu, za trajen mir in razvoj, vzpostavitev legitimnih demokratičnih institucij in zagotavljanje spoštovanja človekovih pravic;
 2. zahteva, da se morajo brez pogojevanja nemudoma nadaljevati vsebinska pogajanja o prihodnosti Afganistana, da se bodo oblikovala realistična kompromisna stališča o delitvi oblasti in pogajanj o njih, ki lahko privedejo do vključujoče in legitimne vlade ter pravične in trajne rešitve, s katero se bodo lahko ohranili in nadgradili gospodarski, socialni, politični in razvojni dosežki, ki so bili pridobljeni od leta 2001;
 3. poudarja, da bo dolgoročni razvoj v Afganistanu odvisen od odgovornosti, dobrega upravljanja, trajnostnega zagotavljanja varnosti ljudi, vključno z zmanjšanjem revščine in ustvarjanjem zaposlitvenih možnosti, pa tudi od dostopa do socialnih in zdravstvenih storitev, izobraževanja ter varstva temeljnih svoboščin in človekovih pravic;
 4. ostaja zavezan trdnemu in trajnemu partnerstvu z Afganistanom, njegovim upravnim in varnostnim institucijam ter njegovim prebivalcem, vključno z mobilizacijo mednarodne podpore za obnovo po mirovnem sporazumu, na podlagi pogojev, določenih v končnih dokumentih ženevske konference iz leta 2020; je zaskrbljen zaradi krhkosti in nestabilnosti centralne vlade ter nad tem, da v precejšnjem delu države nima nadzora, kar zaostre vpliv konflikta na civilno prebivalstvo;
 5. odločno obsoja nasilje v Afganistanu, za katerega so v veliki meri odgovorni talibani, in zahteva, da vse strani nemudoma sprejmejo vse potrebne ukrepe, da bi zmanjšale nasilje in se izognile civilnim žrtvam, s čimer bi ustvarile ustrezne razmere za politično rešitev konflikta; poziva vse strani, da se nemudoma dogovorijo o ukrepih, ki bodo omogočili uspešno izvajanje trajnega in celovitega premirja;
 6. vztraja, da morajo talibani in vlada Islamske republike izpolniti svoje zaveze glede boja

proti terorizmu, vključno s tem, da bodo preprečile Al Kaidi, Daišu ali drugim terorističnim skupinam in posameznikom, da bi uporabljali afganistansko ozemlje za ogrožanje ali kršenje varstva drugih držav, s tem, da ne bodo gostile pripadnikov teh skupin in da jim bodo onemogočile novačenja, usposabljanje ali zbiranje sredstev;

7. poziva EU, naj pomaga pri prizadevanjih za preprečevanje dolgoročnega trenda medetničnih napetosti, ki imajo razdiralen učinek na centralizirano javno upravo, in naj podpre bogato večetnično strukturo afganistanske družbe;
8. poudarja dolgoročno podporo verodostojnim, svobodnim, pravičnim in preglednim volitvam v skladu z mednarodnimi standardi ter izraža podporo opazovanju volitev v državi;
9. poudarja, da je treba bolj usklajevati politike in da je potreben dialog med ZDA in EU o Afganistanu in regionalnih vprašanjih;
10. poziva Afganistan, naj nemudoma in brezpogojno izpusti vse zagovornike človekovih pravic, zapornike vesti in novinarje, ki so bili pridržani in obsojeni zgolj zaradi uveljavljanja pravice do svobode izražanja in mirnega zbiranja;
11. poudarja, da bo dolgoročni razvoj Afganistana odvisen od odgovornosti pri upravljanju, trajnostnega zagotavljanja varnosti ljudi ter varstva temeljnih svoboščin in človekovih pravic;
12. poudarja, da na Afganistan močno vplivajo sosednje države in regionalne sile, zlasti Kitajska, Iran, Indija, Rusija in Pakistan; obžaluje, da stabilen in uspešen Afganistan ni vedno končni cilj teh regionalnih akterjev, in poudarja ključno vlogo teh držav, pa tudi Turčije in drugih akterjev, ki so pripravljene prispevati k stabilizaciji, mirovnemu procesu in nadaljnjemu razvoju Afganistana;
13. pozdravlja okrepljeno vlogo OZN pri prispevanju k afganistanskemu mirovnemu in spravnemu procesu, vključno z nudenjem bogatih izkušenj in strokovnega znanja pri podpiranju drugih mirovnih procesov;
14. poziva EU, naj poveča prizadevanja za dialog in sodelovanje z regionalnimi partnerji za boj proti nedovoljenemu prometu s prepovedanimi drogami, pranju denarja, financiranju terorizma in tihotapljenju ljudi;
15. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, uradu predsednika, ministrstvu za zunanje zadeve Islamske republike Afganistan in afganistanskemu parlamentu.